

Schmitter gaat voor goud

'Ik zie een zeilwedstrijd als een bergbeklimming'

SCHEVENINGEN • De paralympische zeiler Thierry Schmitter gaat op het olympische water van Weymouth maar voor één ding: de gouden medaille. De Fransoos uit Scheveningen werd in zijn zeilklasse (2,4 m R) driemaal wereldkampioen. En toch haalt hij de titel op de Paralympische Spelen niet zo maar even binnen.

NATASHA SMIT

„Als sporter kun je nooit van tevoren zeggen, dat je gaat winnen. Maar ik ga er wel alles aan doen om mijn grote concurrent Seguin te verslaan,” vertelt Thierry Schmitter.

Vóór zijn ongeluk, waarbij hij een volledige dwarslaesie opliep, was Thierry Schmitter een fervent bergbeklimmer. Inmiddels kan hij die bergen niet meer beklimmen, maar ook bij het zeilen plukt hij de vruchten van zijn oude passie. „Ik zie een zeilwedstrijd net zoals een bergbeklimming. Je weet nooit of je de top of de berg haalt. Dat is afhankelijk van de omstandigheden. Maar je kunt je wel zo goed mogelijk voorbereiden en zo je kansen vergroten.”

Na zijn vijfde plaats op de Paralympische Spelen in Peking gooide Schmitter het roer om. Samen met zijn nieuwe coach bracht hij vele uren in de zeilboot door en bracht hij zijn materiaal piekfijn in orde waardoor hij driemaal de wereldtitel won. Wat is zijn geheim?

„Ik ben niet zo talentvol, maar ik heb een grote wil,” geeft hij te kennen. „Als ik iets in mijn hoofd heb, dan zet ik mijn tanden daarin en dan ga ik daarvoor. Daarbij grijp ik alles aan om mezelf te verbeteren en laat ik niets aan het toeval over. Toch is zeilen vooral een ervaringsport. Nu ik twaalf jaar in dat bootje zit, begin ik dat zeilen eindelijk wat beter te begrijpen.”

Hij wil de Paralympische Spelen in Weymouth graag winnen, maar hij vindt alle emoties en poespas om de wedstrijd heen eigenlijk een

beetje gedoe. „Die wedstrijd zelf is niet anders dan een wereldkampioenschap of Europees kampioenschap. Maar op de Spelen heb je wel te maken met een hoop hectiek zoals de zware beveiliging, de opening en andere verplichtingen. Zo mag ik zelf mijn eigen eten niet bepalen en ben ik verplicht om in het olympisch dorp te slapen. Ik probeer me aan dat soort dingen niet te storen en me vooral op het zeilen te focussen. Gelukkig valt al die last van mijn schouders als ik in mijn bootje stap.”

Thierry Schmitter: „De wedstrijd zelf is niet anders dan een wereldkampioenschap of Europees kampioenschap. Maar op de Spelen heb je wel te maken met een hoop hectiek.” ARCHIEFFOTO

